veren-vlieger

Onze redacteur Theo Beerends ontmoette op het vliegerfeest te DAMP Duitsland Johan Halling uit Zweden en aanschouwde zijn "veren-vlieger" waarmee hij veel succes oogstte. Hij nodigde hem uit zich voor te stellen aan de lezers van VLIEGER en iets meer te vertellen over deze vlieger.

VEREN-VLIEGER

Ik woon in Zweden in Gotland, een eiland in de Baltischezee. Mij woning is slechts 100 meter van de zee en ik houd er van bij de zee te zijn en dingen te doen als: zeilen, zwemmen, vissen, vliegeren of alleen maar wandelen. Ik heb een vriendin die Maud Milton heet en heb twee kinderen. Ik ben onderwijzer.
Als kind maakte ik mijn eerste vliegers. Ze werden traditioneel van dik pakpapier en zware boomtakken gemaakt. Ze vlogen nooit erg goed en ik wist ze niet beter te maken. Toen ik zelf kinderen kreeg begon ik weer vliegers te maken en maakte ze van plasticzakken en lichte en elastische takken van bomen.
Ik maak vaak lange strand wandelingen en raap dingen op die ik interessant vind. Ongeveer vijf jaar geleden begon ik creaties te maken van de dingen die gevonden had. Vaak gebruikte ik veren en op een zekere dag dacht ik dat het toch mogelijk moest zijn een soort vlieger van die veren te maken. Veren zijn licht en sterk en vogels gebruiken ze om te vliegen. Ik begon met een aantal grote zwanen veren en vorderde met vallen en opstaan. Het kostte me een dag om de eerste veren-vlieger te maken. Het grote probleem er bij was om de veren op de juiste wijze vast te zetten zodat de vlieger niet rond ging spinnen. Ik nam deze vlieger mee naar een plaatselijk vliegerfeest (er zijn iedere zomer twee kleine vliegerfeesten op Gotland) en kreeg een prijs en een leuke waardering voor mijn vlieger. Op dat vliegerfeest ontmoette ik Andreas Agren, een lid van een vliegervereniging genaamd "tangokites" in Västeras, die enkele foto's van mijn vlieger maakte en de vlieger op zijn homepage
http://tangokites.org/svithiod/
plaatste. Ook nodigde hij me uit voor een vliegerfeest in mei 1998 in Stockholm. Daar kreeg ik wederom veel waardering voor de vlieger en won een aantal prijzen. De Italiaanse fotograaf Franco Mammana was aanwezig en een van de gemaakte foto's werd uitgekozen om het CERVIA-99 festival aan te kondigen. Dat was de reden dat Claudio Capelli me inviteerde voor het vliegerfeest in mei in Cervia. Ik heb daar met mijn vriendin een reuze tijd gehad en ontmoette vliegeraars uit veel landen en maakte veel vrienden. Ook daar kreeg mijn veren-vlieger de nodige waardering en Karin Gurezka inviteerde me voor het vliegerfeest in Damp.

Vóór de uitnodiging van Cervia nam ik vliegeren niet erg serieus, maar nu na het bezoek aan Cervia en Damp zijn mijn ogen geopend en besef ik welke vlucht het vliegeren heeft genomen. Het betekent voor mij een aanmoediging meer vliegers te ontwikkelen en om andere vliegers die ik heb gezien na te bouwen. Ik denk dat vliegeren voor mij en mijn vriendin een nieuwe levensstijl betekent waarbij we heel veel zullen gaan vliegeren en veel nieuwe vrienden zullen ontmoeten.

Binnenkort kan men mijn homepage bezoeken.
www.gotlandica.com/windcatcher.
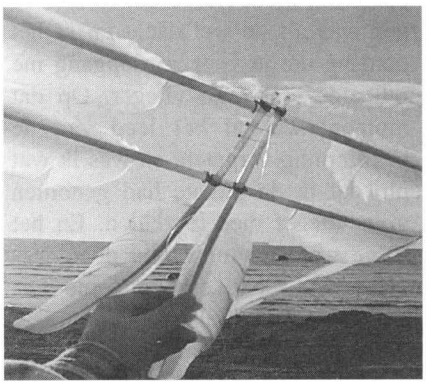
Johan Hallin, Gotland, Zweden.